

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף נ"ב ע"ב

פרשת מצורע

טקסט הזוהר

(ויקרא יד) וַיְדַבֵּר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמִּצְוָה בְּיוֹם טְהָרְתוֹ וְגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (ספרי שמות כ'ו ע"א) (איוב יט) גִּירוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֵב כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרֵב לִמְעַן תִּדְעוּן שְׁדוֹן. שְׁדוֹן, שְׁדִין כְּתִיב. כִּמָּה אֵית לֹון לִבְנֵי נֶשָׂא לְאַסְתִּמְרָא אֲרַחֲיָהוּ וְלִדְחָלָא מִקְמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֹא יִסְטִי מֵאַרְחָא דְכִשְׂרָא, וְלֹא יַעֲבֹר עַל פְּתִגְמֵי אוֹרִייתָא, וְלֹא יִתְנַשֵּׁי מִנָּה.

תרגום לעברית

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמִּצְוָה בְּיוֹם טְהָרְתוֹ וְגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (איוב יט) גִּירוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֵב כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרֵב לִמְעַן תִּדְעוּן שְׁדוֹן. שְׁדִין כְּתִיב. כִּמָּה יֵשׁ לִבְנֵי אָדָם לְשֹׁמֵר אֶת דְּרָכֵיהֶם וְלִפְחָד מִלִּפְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא יִסְטוּ מִדֶּרֶךְ כְּשֶׁרָה, וְלֹא לַעֲבֹר עַל דְּבָרֵי תוֹרָה וְלֹא תִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ.

טקסט הזוהר

דְּכָל מָאן דְּלֹא לָעִי בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא יִשְׁתַּדַּל בָּהּ, נְזִיפָא הוּא מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רַחֲמֵי הוּא מְנִיָּה, לֹא שְׂרִיָּא שְׂכִינְתָא עִמִּיהּ. וְאִינוּן נְטוּרִין, דְּאִזְלִין עִמִּיהּ, אֲסִתְּלִקוּ מְנִיָּה, וְלֹא עוֹד אֵלָא דְּמִכְרִזֵּי קְמִיָּה וְאִמְרִי, אֲסִתְּלִקוּ סוּחְרִנִּיָּה דְּפִלְנִיָּא, דְּלֹא חָשׂ עַל יְקָרָא דְּמִאֲרִיָּה. וְוִי לִיָּהּ, דְּהָא שְׂבָקוּהוּ עֲלֵאִין וְתַתְּאִין. לִית לִיָּהּ חוּלְקָא בְּאַרְחָא דְּחִיָּי.

שָׁכַל מִי שֶׁלֹּא לִוְיָד תּוֹרָה וְלֹא מִשְׁתַּדֵּל בָּהּ, נִזְוָף הוּא מִהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַחוּק הוּא מִמֶּנּוּ, וְלֹא שׁוֹרָה עִמּוֹ שְׂכִינָה. וְאוֹתָם הַשּׁוֹמְרִים שְׁהוֹלְכִים עִמּוֹ, מְסַתְּלִים מִמֶּנּוּ, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׂמֻכְרִיזִים לְפָנָיו וְאוֹמְרִים: הִסְתַּלְקוּ מִסָּבִיב לְפָלוֹנִי, שֶׁלֹּא חוֹשֵׁשׁ עַל כְּבוֹד רַבּוֹנוֹ. אוֹי לוֹ! שֶׁהָרִי עָזְבוּ אוֹתוֹ עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּדֶרֶךְ הַחַיִּים.

טקסט הזוהר

וְכַד אִיהוּ אֲשֶׁתִּדֵּל בְּפוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה, וְלַעֲזִי בְּאוֹרֵיָּתָא, כְּמָה נְטוּרִין זְמִינִין לְקַבְּלִיהָ לְנִטְרָא לִיהָ, וְשְׂכִינָתָא שְׂרִיָּא עָלֶיהָ, וְכָלֵא מְכַרְזֵי קַמִּיָּה וְאִמְרִי, הָבוּ יִקְרָא לְדִיוֹקְנָא דְמִלְכָּא, הָבוּ יִקְרָא לְבָרִיָּה דְמִלְכָּא, אֲתַנְטִיר הוּא בְּעִלְמָא דִּין וּבְעִלְמָא דְאַתִּי, זַכָּאָה חוֹלְקִיָּה.

תרגום לעברית

וְכִשְׁהוּא מִשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּדַת רַבּוֹנוֹ וְלִוְיָד תּוֹרָה, כְּמָה שּׁוֹמְרִים מִזְמָנִים כְּנֻגְדּוֹ לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ, וְשְׂכִינָה שׁוֹרָה עָלָיו, וְכָלֵם מְכַרְזִים לְפָנָיו וְאוֹמְרִים: תִּנּוּ כְבוֹד לְדִיוֹקְנֵי הַמֶּלֶךְ. תִּנּוּ כְבוֹד לְבֶן הַמֶּלֶךְ. שְׁמוֹר הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ!

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, בְּלִישְׁנָא בִּישָׁא דְאִמְרַן נַחֲשׁ לְאַתְתָּא, גָּרִים לְאַתְתָּא, וְלֵאדָם, לְמַגְזֵר עָלֶיהָ מִיתָה, וְעַל כָּל עֲלָמָא בְּלִישְׁנָא בִּישָׁא כְּתִיב, (תְּהִלִּים נז) וְלִשְׁוֹנָם חֶרֶב חֲדָה. בְּגִין כֹּה, גּוֹרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב, מִפְּנֵי לִישְׁנָא בִּישָׁא. כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חֶרֶב. מֵאִי כִי חֲמָה עֲוֹנוֹת חֶרֶב. דָּא חֶרֶב לִיגִי, דְתִנּוּ, חֶרֶב אֵית לִיהָ לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, דְּבִיָּה דָאִין לְחִיבָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה לד) חֶרֶב לִיגִי מְלָאָה דָם. (דְּבָרִים לב) וְחֶרֶבִי תֹאכַל בָּשָׂר. וּבְגִין כֹּה גּוֹרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חֶרֶב לְמַעַן תִּדְעוּן שְׂדוּן, שְׂדִין כְּתִיב. בְּגִין דְתִדְעוּן דְּהָכִי אֲתִדּוּן, מֵאֵן דָּאִית לִיהָ חֶרֶב בְּלִישְׁנָיָה, אֲזִדְמֵן לִיהָ חֶרֶב (ס' א' אֶחָדֵן בַּהוּא חֶרֶב) דְשִׁצִי כָלֵא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְצוֹרָע.

בא ראה, בלשון הרע שאמר הנחש לאשה, גרם לאשה ולאדם לגזר עליהם מיתה ועל כל העולם. בלשון הרע כתוב, (תהלים נו) ולשונם חרב חדה. משום כך, גורו לכם מפני חרב, מפני לשון הרע. כי חמה עונות חרב. מהו כי חמה עונות חרב? זו חרב לה'. ששנינו, יש לקדוש ברוך הוא חרב שפה הוא דין את הרשעים. זהו שכתוב, (ישעיה לד) חרב לה' מלאה דם. (דברים לב) וחרבי תאכל בשר. ומשום כך גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעו שדין, שדין כתוב, כדי שתדעו שפך נדון. מי שיש לו חרב בלשונו, מזדמנת לו חרב (נדון באותה חרב) שמשמידה הכל. זהו שכתוב זאת תהיה תורת המצרע.

טקסט הזהר

רבי אלעזר פתח, (קהלת ט) וכצפורים האחוזות בפח כהם יוקשים בני האדם. האי קרא הא אתמר. אבל תא חזי, בני נשא לא ידעין, ולא שמעין, ולא מסתכלי ברעותא דמאריהון, וכרוזא כל יומא קארי קמיהו, ולית מאן דציית ליה, ולית מאן דיתער רוחיה לפולחנא דמאריה.

תרגום לעברית

רבי אלעזר פתח, (קהלת ט) וכצפורים האחוזות בפח כהם יוקשים בני האדם. הפסוק הזה הרי נתבאר. אבל בא ראה, בני אדם לא יודעים ולא שומעים ולא מסתכלים ברצון אדונם, והכרוז כל יום קורא לפנייהם, ואין מי שמקשיב לו, ואין מי שמעיר את רוחו לעבודת אדונו.

טקסט הזהר

בשעתא דרמש ליליא, ותרעין סתימין, אתער נוקבא דתהומא רבא, וכמה חבילי טריקין משתכחי בעלמא. כדין אפיל קודשא בריך הוא שינתא על כל בני עלמא, ואפילו על כל די בהון אתערותא דחיי, ואינון שאטן בעלמא, ומודעין להו לבני נשא,

מליו, מנחון כדיו, ומנהון קשוט, ובני נשא אתקטרו בשינתא.

תרגום לעברית

בשעה שיורד הלילה והשערים נסגרים, מתעורר נקב תהום רבה, וכמה קבוצות של מחבלים נמצאים בעולם. אז מפיל הקדוש ברוך הוא שנה על כל בני העולם, ואפלו על כל שבהם התעוררות של חיים, והם משוטטים בעולם ומודיעים לבני אדם דברים, מהם כוזבים ומהם אמת, ובני אדם קשורים בשנה.

טקסט הזוהר

כד אתער רוחא דצפון, ואתפליג ליליא, שלהובא נפקא ובטש תחות גדפוי דתרנגולא, וקרי, וקודשא בריה הוא עאל בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקא. וכדין כרוזא נפיק וקרי, וכל בני עלמא מתערי בערסיהו, אינון די בהון אתערותא דחיי, קיימין לפולחנא דמאריהון, ועסקי באורייתא ובשבחא דקודשא בריה הוא עד דאתי צפרא.

תרגום לעברית

כשמתעוררת רוח צפון ונחלק הלילה, השלהבת יוצאת ומכה תחת כנפי התרנגול, והוא קורא, והקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן להשתעשע עם הצדיקים. ואז הכרוז יוצא וקורא, וכל בני העולם מתעוררים במטותיהם. אותם שיש בהם התעוררות של חיים, עומדים לעבודת רבונם ועוסקים בתורה ובשבחו של הקדוש ברוך הוא עד שפא הבקר.

טקסט הזוהר

כד אתי צפרא, (ס'א כרוזא קרי בקול) כל חיילין ומשריין דלעילא משבחון ליה לקודשא בריה הוא. הדא הוא דכתיב, (איוב לח) ברן יחד ככבי בקר וגו'. כדין כמה תרעין אתפתחו לכל סטריין. ותרעא דאברהם, אתפתח בה בכנסת ישראל, לזמנא לכל בני עלמא, הדא הוא דכתיב, (בראשית כא) ויטע אשל בבאר שבע.

כְּשֶׁבֶא הַבֶּקֶר, (כרוז קורא וכל) כָּל הַחֵילוֹת וְהַמַּחֲנוֹת שֶׁלְמַעֲלָה מִשְׁבָּחִים אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שִׁכְתוּב (איוב לח) בָּרֶן יַחַד כּוֹכְבֵי בֶקֶר וְגו'. אִז כִּמָּה שְׁעָרִים נִפְתָּחִים לְכָל הַצְדָדִים, וְהַשָּׁעַר שֶׁל אַבְרָהָם נִפְתָּח לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל לְזִמְן אֶת כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. זֶהוּ שִׁכְתוּב וַיֵּטַע אֲשֶׁל בְּבֶאֱר שָׁבַע.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"ג ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וּמֵאֵן דְּלֹא יִתְעַר רוּחִיה בְּפוֹלְחָנָא דְמָרִיה, בְּהִיךְ

תרגום לעברית

וּמִי שֶׁלֹא מַעִיר אֶת רוּחוֹ לְעִבּוּדַת רַבּוֹנוֹ, בְּאִיזָה פָּנִים יַעֲמֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ כְּשִׁיתְעוֹרְרוֹ עָלָיו בְּדִין, וַיִּתְּפֹסוּ אוֹתוֹ בְּקוֹלָר, וְלֹא תִמָּצֵא עָלָיו זְכוּת לְהִנָּצֵל? וְאִז כָּתוּב, וְכִצְפָּרִים הֶאֱחָזוֹת בַּפֶּח כֶּהֱם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם. וְטָרֵם שִׁיִּצֵּא אָדָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּכִמָּה דִּינִים הוּא נִדּוֹן הַנֶּפֶשׁ עִם הַגּוּף טָרֵם שִׁיִּפְרְדוּ זֶה מִזֶּה, וְאִין מִי שִׁישְׁגִּיחַ. (אפלו) בְּאוֹתוֹ זִמְן שִׁמְגִיעָה שְׁעַת הַהִפְרָדָה, לֹא יוֹצֵאת הַנֶּפֶשׁ מִן הַגּוּף עַד שִׁמְתַּגְלָה עָלָיו שְׂכִינָה, וְהַנֶּפֶשׁ מִתּוֹךְ שְׂמֻחָה וְחִבִּיבוֹת שֶׁל הַשְּׂכִינָה יוֹצֵאת מִן הַגּוּף כְּנִגְדָה. אִם הוּא צָדִיק, הוּא נִקְשָׁר וְנִדְבֶק בָּהּ. וְאִם לֹא, הַשְּׂכִינָה הוֹלֶכֶת, וְהִיא נִשְׁאַרֶת וְהוֹלֶכֶת וּמִתְאַפֶּלֶת עַל פְּרִדַת הַגּוּף. מִשָּׁל אוֹמְרִים, חֲתוּל לֹא נִפְרָד מֵאֵשׁ, חֲדָד אֶת הַסִּפִּין, וְהוּא יֵלֵךְ אַחֲרָיו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.